

та організаціями, що належать до сфери їх управління, і територіальними органами міністерств, інших центральних органів виконавчої влади.

Список використаних джерел:

1. Закон України "Про адміністративні послуги" від 06.09.2012 № 5203-VI.
2. Постанова Кабінету Міністрів України «Про Реєстр адміністративних послуг» від 05.12.2011 № 1274.

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА

Неліна Наталія Василівна, здобувач Інституту держави і права імені В.М. Корецького НАН України

Науковий керівник: доктор політичних наук, професор, член-кореспондент НАПрН України завідувач відділом правової політології Інституту держави і права імені В.М. Корецького *Кресіна І.О.*

Не зважаючи на значну кількість юридичних наукових досліджень, автори яких розглядали проблематику конституційно-правового статусу людини і громадянина, звернення до аналізу змісту і сутності поняття конституційно-правового статусу українського народу є актуальним. Зумовлюється це євроінтеграційними прагненнями України і необхідністю адаптації законодавства нашої держави до законодавства Європейського Союзу.

Сучасна вітчизняна правова наука не повинна стояти осторонь досліджень позитивного надбання українських теоретиків конституційного права. Автор проаналізувала доробок у розвиток теорії конституційного права вітчизняних фахівців - К.А. Бабенка, Ю.Г. Барабаша, І.О. Кресіну, О.В. Кресіна, Л.Т. Кривенко, В.Ф. Погорілка, А.О. Селіванова, В.М. Скрипнюк, О.В. Скрипнюка, Ю.М. Тодику, В.Л. Федоренка, А.И. Француза, В.М. Шаповала, Ю.С. Шемшученка, О.І. Ющика та ін.

Усвідомлюючи роль та значення наукових праць, їхні висновки та теоретико-правову позицію у контексті досліджуваної проблеми, автор звертає увагу, що, по-перше, раніше суттєвою вадою теоретичного пошуку науки конституційного права було те, що правовий статус українського народу розглядався автономно, поза врахуванням взаємозв'язку з іншими правовими інститутами (наприклад, інститут конституційних прав і обов'язків, інститут громадянства, тощо). По-друге, конституційно-правовий статус українського народу, з наукової точки зору, впливає з елементів конституційно-правового статусу людини і громадянина. Слід зазначити, що в Конституції України права народу конкретизувалися в правах і свободах громадян, які в своїй сукупності й становлять категорію «український народ». Ця конституційна залежність доволі чітка й універсальна: наскільки міцні гарантії конституційних прав і свобод, настільки сформований і дійсно існує суб'єкт конституційного права – Український народ. Ми поділяємо наукову концепцію І.О. Кресіної, що центральною ланкою громадянського суспільства слід визнати громадянина, який є особистістю суверенною, вільною, самостійною і відповідальною [1, с. 11].

Водночас, розглядаючи питання про взаємозв'язок конституційних прав і свобод громадянина із суверенними правами українського народу, необхідно вказувати на їх спільні та відмінні ознаки. Спільним є те, що суверенні права народу, як і конституційні (основні) права і свободи громадян, відображають найбільш суттєві зв'язки між народом і державою, а також державою і громадянином охоплюють не тільки політичну сферу суспільства, а й сферу економіки і культури. Відмінність суверенних прав народу від конституційних прав і обов'язків громадянина зводиться до наступного: суб'єктом суверенних прав виступає соціальна спільнота –

український народ, а суб'єктом основних прав та обов'язків – окремі індивіди (громадяни); права народу виступають щодо конституційних (основних) прав і свобод громадян як природні, вихідні, а система конституційних прав і свобод похідна від суверенних прав народу; якщо суверенні права можуть реалізовуватися як через індивідуальну форму прав окремих громадян, так і шляхом здійснення окремих правомочностей іншими суб'єктами – державними органами, то конституційні права і свободи несуть суто особистий характер, втілюються в діяльності конкретних суб'єктів.

Грунтуючись на такому багатоаспектному розумінні конституційно-правового статусу українського народу, можна дійти висновку, що цей статус повинен реалізовуватися через всю систему політико-правових інститутів, призначення яких полягає в тому, щоб забезпечити реалізацію суверенних прав українського народу. З цієї точки зору, права українського народу тлумачаться як природні, невідчужувані. На відміну від них, права громадян випливають з факту громадянства, який має своїм змістом фіксацію юридичного зв'язку між конкретною особою та специфічною політичною спільнотою, якою є держава. [2, с. 43].

Узагальнюючи вищевикладене, можна зробити такі висновки:

1. Конституційно-правовий статус українського народу може бути розкритий через конституційні інститути народного суверенітету, в основу яких покладено, з одного боку, суверенні права народу, а з іншого – основні сфери здійснення цих прав: суспільство, особа, держава. Все це дає можливість розглядати їх в якості соціально-політичної основи державно-правових, і насамперед, конституційних інститутів суверенітету українського народу. Тобто сукупність суверенних прав народу характеризує зміст його правосуб'єктності і визначає його конституційний статус.

2. Поняття конституційно-правового статусу людини і громадянина відіграє одну з ключових ролей як у науці конституційного права, так і у безпосередній конституційній практиці, оскільки завдяки цьому відбувається фіксація основних взаємовідносин між людиною, державою і суспільством, окреслюються їхні права і взаємні обов'язки, встановлюється система захисту прав.

Список використаних джерел

1. Кресіна І.О. Особливості становлення громадянського суспільства в Україні / І.О. Кресіна // Громадянське суспільство і держава в Україні. Проблеми взаємодії. Матеріали методологічного семінару : Відп. ред. В.В. Цветков, І.О. Кресіна. Упорядник Є.В. Перегуда. – К. : Інститут держави і права ім. В.М. Корещького НАН України. – 2004. – С. 11.

2. Француз-Яковець Т.А. Поняття конституційно-правового статусу людини і громадянина (теоретико-методологічний аналіз) / Т.А. Француз-Яковець // Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України. Зб. наук. статей. – Вип. XII. Івано-Франківськ, 2004. – С. 41-49.

МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА ГРОМАДЯН НА ОБ'ЄДНАННЯ В ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Пономарьов Сергій Миколайович, здобувач Національного університету «Острозька академія»

Навковий керівник: доктор юричних наук, професор, заступник начальника інституту-декан факультету заочного навчання цивільних осіб **Федоренко В.Л.**

Механізм реалізації конституційного права громадян на об'єднання в громадські організації є одним із головних елементів механізму реалізації політичних прав, що у свою чергу є суттєвою та невід'ємною складовою механізму реалізації прав і свобод людини та громадянина в цілому.